

[NO] Preken, 01.03.2024

Åndelig renselse: Disiplinering av selvet (nafs)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَآمَارَةٌ سَاسُوْةٌ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (٥٣))

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:
«الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ
هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ»

Kjære Muslimer!

Mennesket, skapt som den mest ærefulle av skapningene, er et vesen sammensatt av kropp og sjel. Ved siden av den synlige fysiske eksistensen, har den også en usynlig sjel, som utgjør essensen av ens vesen. Akkurat som fysisk helse er avgjørende for livets opprettholdelse, er også mental og åndelig helse uunnngåelig nødvendig. Vår ærverdige religion, Islam, legger vekt på å rense sjelen og hjertet for å styrke vår åndelige verden. Å handle impulsivt, å gi etter for ens egne begjær og ønsker, vil føre mennesket, som er skapt på en høyere rang, ned til det laveste av lavt. Å disiplinere ens eget selv vil derimot føre mennesket til å oppnå åndelig modenhet, som er dets formål med eksistensen.

Kjære Troende!

I Islam er kampen for å gjøre godt, rettferdig og skjønnhet fremtredende i livet en av de viktigste tjenestene Allah har pålagt de troende. Jihad er anstrengelsen for å etablere det gode, det rettferdige og det vakre i livet. Enhver muslim er pålagt å jehadere i henhold til ens evner. I henhold til ens samfunnsmessige ansvar er man forpliktet til å arbeide for menneskehetens beste. I tillegg til samfunnets oppgaver, har jihad også en individuell dimensjon. Som vår ærverdige Profet har sagt: «Den store jighaden er kampen mot ens egne lyster og begjær.»¹ Å kontrollere ens uendelige ønsker som leder oss bort fra den rette veien, er den største kampen for en troende. Fordi det kreves en hard kamp for å disiplinere ens eget selv, vil være de som er kilden til all ondskap. De som vinner denne kampen, vil være de som søker

tilflukt hos Allah og streber etter å leve i samsvar med Hans befalinger.

Kjære Jamaat!

I Koranen, Yosof sier: «Og jeg hevder ikke at mitt indre er skyldfritt! Sannelig, det indre (eget jeg) befaler svært ofte det onde, unndratt den som min Herre viser nåde. Sannelig, min Herre er mest tilgivende, evig nåderik.»² Dette peker på at vi bare kan disiplinere vår sjel ved å kjenne vår Herre.. spesielt i dagens tid, hvor alle midler brukt til å tilfredsstille ens ego, er disiplinering av selen en viktig i Islam dyd. I vår tid, hvor det råder en uendelig forbruktlyst, bruker vi naturressursene som er betrodd oss ansvarlig. Hvis vi ikke bremser den ukontrollerte lysten til forbruk so har kommet ut av kontroll, er det uunnngåelig at ødeleggelsen av jordens økologiske balanse vil skje. Å avslutte menneskehetens galskap med forbruk, unngå sløser og være tilfreds er mulig gjennom å disiplinere av sjelen.

Kjære Søsken!

Vi er på før dagen av den velsignede Ramadan månedene. La oss strebe etter å berike vår åndelige verden og heve vår åndelighet. Dette er kun mulig disiplinering av sjelen. Profeten ﷺ sa: «Den kloke personen er den som behersket seg selv og arbeider for livet etter døden. Den stakkarslige personen er den som følger sine egne ønsker og lykke i det hinsidige, la oss verdsette disiplineringen og opplæringen av vår sjel for å være en tjener som Allah e tilfreds med. La oss pynte oss medd askese og gudsfrykt. La oss avslutte vårt budskap med bønner til Profeten Mohamed Mustafa ﷺ, som er sendt som en nåde til alle verdener.

«O Allah! Jeg søker tilflukt hos Deg fra hjelpeløshet, latskap, feighet, gjerrighet, dumhet og fra straffen i graven. O min Allah! Gi meg bevisstheten om å frykte Deg (taqwa) og rens min sjel.. Du er Den som best kan rense den. Du er dens beskytter og Herre. O Min Allah! Jeg søker tilflukt hos Deg fra kunnskap uten nytte, fra et hjerte uten ærbødighet, fra en sjel som aldri blir mettet, og fra bønner som ikke blir akseptert.»

³Amin

¹ Beyhakî, ez-Zühd, Beyrut, 1996, 1/165; Hatip Bağdadî, Tarihu'l Bağdad, 3/523-524

² Yûsuf suresi, 12:53

³ Müslim, Zikir, 73